

Slags Ting, siger jeg, raader jeg atter og atter til at staa ind paa de Veie, jeg har anvist. Det er der Hold i; derved kan spares Noget af Betydning, og derved kunne vi faae Noget til at lindre Nøden med. — Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg vilde fremkomme med.

S. Christensen: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne (Berg) i, at det vist er den allerhelstigste Side ved denne Forespørgsel, at alt det Politiske ligger udenfor. Jeg skal derfor heller ikke følge hverken det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Njør) eller det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Jeg tror i det Hele, at det, det her dreier sig om, fremfor alt er, at det kommer til at staa klart for Ministeren, at det er fuldkommen i Overensstemmelse med Virkeligheden, hvad der er fremsat fra den ærede Ordfører om, at der virkelig er Nød til Stede. Jeg fik nemlig det Indtryk af den ærede Ministers Foredrag, at det ikke stod klart for ham, at der for Dieblirket er Nød til Stede hos den arbejdende Klasse. Jeg tror, det er noget af det letteste af Verden at faae Die for det. Jeg haaber, at Enhver, der som vi opholder sig her i Kjøbenhavn, vil med nogen Velvillie faae Dinene op derfor. Jeg vil dog ikke undlade her at fremkomme med en ganske kort Bemærkning, som jeg tror ikke kan tilbagevises, uagtet jeg kun skal fremsætte den i sin store Almindelighed og ikke anføre Tal, da jeg ikke har dem ved Haanden. Jeg skal kun pege paa bestemte Data, som ikke kunne omstødes, og det er, at mange Procent af den almindelige Arbejderklasse her i Byen har i Løbet af de sidste 6 Maaneder ikke haft Arbejde i 2 Maaneder. Det Samme gjælder i lige stort Omfang baade for Murere og Lømrere. Det eneste Haandværksfag, som jeg, idet jeg er gaet omkring paa de Steder, hvor det trykkes og det haardt, har kunnet skønne, ikke er ramt saa haardt som de andre Fag, er Blikkenslagerhaandværket. Det ligger i, at de Isforhold og den Snevinter, som vi for Tiden have, spiller en meget stor Rolle for dem, eftersom alle Lagrender og Nedløbsrender blive spolerede. Sa, det er Noget, som Folk maasse ikke tænke paa, men det er Noget, jeg ser hver Dag. Alle de andre Haandværkere og Arbejdsfolk lide Nød i en Grad, som man næsten ikke kan tænke sig. Dertil kommer den Dimsendighed, at i de andre Varinger, hvor Vinteren har været mild, har Brændselsudgiften, som slet ikke er saa ringe her i Byen hos Folk i mindre heldig stillede Kaar, ikke været synderlig trykkende, hvad den derimod er nu i denne strænge Vinter, da Folk hver Dag skal kjøbe en hel eller halv Skjæppe Kul; det er meget at tage af en ugenlig Fortjeneste, som maasse er lig Kul. Dette har været i en 4—5 Maaneder, og vi vide jo nu, hvorledes Husgeraadet er udtømt. Man kan komme

mange Steder hen, hvor Bohavet for 4—5 Maaneder siden faae meget ordentlig ud, men hvor der nu ikke er andet end Strammel tilbage. Mange af Møblerne ere vandrede bort, og Nesten er tømt, for ikke at tale om Natteleiet. Jeg tror, det er Kjendsgjeninger, som ligge ligefor vore Dine, som ere saa store og stærke, at det er vor Blyt ikke at lukke Dinene for dem. Jeg skal ikke omtale, hvorledes der bedst kan raades Bod derpaa; men jeg siger, at, naar vi uden at hovere, kunne sige, at Danmark er et rigt Land, falder det med saa megen større Vægt paa den velhavende Del af Samsundet, naar vi desuagtet her i Danmark se en Nød, som omtrent grændser til Glenbighed, og ikke søge at afhjælpe den. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre Regjeringen til at gjøre Sit til, at denne Nød kan afhjælpes, og jeg troster mig til, at Rigsdagen vil hjælpe med dertil.

Njør: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at hentyde til et Punkt i den ærede Ordførers (Berg) Udtalelser, som jeg dog ønsker skal fremhæves saa meget som muligt. Det er nemlig det Forhold, at saa snart en Kommune vil yde en Understøttelse gennem de Fattiges Kasse, som overstiger 20 Kr., skal den spørge Amtsrådet. Da jeg har haft Leilighed til at erfare, hvor tilbent dette Punkt er for Kommunerne, mener jeg, at hvis man overhovedet vil gaa nogle af de her foreslaaede Veie, enten den ærede Forespørgers (Berg) eller min ærede Nabos til Venstre (Th. Nielsen), vil jeg alvorlig raade til, at man saa lidt som muligt forlanger, at Kommunerne skulle gaa til Amtsrådet for at faae dets Stempel paa, hvor Lidt eller hvor Meget de maa give. Det kan være, at den ærede Ministers Erfaring i saa Henseende ikke er saa stor; men jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører (Berg) har den samme Erfaring i saa Henseende som jeg, og, det tør jeg vistnok sige, de Allerfleste her i Salen. Over Gang man er kommen dertil, at man vil yde Mere til de Trængende gennem de Fattiges Kasse end 20 Kr., har dette været et overordentlig tilbent Punkt, og jeg tør nok dristig paastaa, at manges Sum er bleven holdt tilbage, fordi man stulde gaa til Amtsrådet. Svarer man mig saa og siger, at det jo ikke kan være nogen Hindring at skulle gaa til Amtsrådet og spørge det til Raads, vil jeg derimod kunne paavise Tilfælde af min Erfaring, som ere høist besynderlige, og at dette Forhold affrækker Folk fra at gaa den Veie, er aldeles vist. Dette er alvorlig sagt, men det er ingen Bebreidelse til Ministeren eller nogen Anden. Saadan er Loven, og naar man derfor overhovedet vil ind paa en Forandring i disse Forhold, vil jeg bidrage mit til i Særdeleshed at fremhæve det Punkt i den ærede Forespørgers Udtalelser, at Kommunerne saa lidt som muligt, helst slet ikke, skulle være nødt til at gaa til Amts-